

Πάσχα: πατρίς, θρησκεία, οικογένεια δηλαδή

Posted by: [Vectrum](#)

Πάσχα. Πάσχα ονομάζεται η περίοδος που τα σχολεία και οι σχολές είναι κλειστά μέσα στην άνοιξη. Μεγάλη βδομάδα είναι αυτή που πυρετωδώς στην αγορά και στα νοικοκυριά ετοιμάζεται η Κυριακή. Της ανάστασης που λένε. Η βδομάδα μετά αποτελεί μια σύντομη περίοδο χώνεψης.

Για μένα όμως πάσχα είναι και κάποια πολύ συγκεκριμένα πράγματα που στην εποχή της πλύσης εγκεφάλου δεν μπορούσα να τα προσδιορίσω.

1. Η προπαγάνδα του πάσχα ξεκινάει από φθινόπωρο στα δημοτικά και στα νηπιαγωγεία. Η ζωή του χριστούλη συχνά πυκνά έρχεται να κόψει τα φτερά σε κάθε παιδική αντίληψη και φαντασία για τον κόσμο γύρω. Ο καλός χριστούλης και οι κακοί εβραίοι. Και κάπως έτσι ο αντισημιτισμός περνάει και εμπεδώνεται από την τρυφερή ηλικία των 4, 5 χρονών. Ανάλογα πάντα βέβαια και το άτομο που αναλαμβάνει την εκπαίδευση αλλά εγώ ήμουν στην κατηγορία των παιδιών που διδάχτηκαν τον αντισημιτισμό. Μάλιστα ως κορίτσι μου προκαλούσε μεγάλη αγανάκτηση ο διαχωρισμός ότι το λάζαρο τον λένε μόνο κορίτσια ενώ το σήμερα μαύρος ουρανόσ μόνο αγόρια. Κι έτσι φρόντισε η δασκάλα να μας μάθει σε ολόκληρη την τάξη τα κουπλέ και από τα δύο πασχαλινά χιτάκια. Δεν χρειαζόταν τίποτε άλλο ο αντισημιτισμός είχε εδραιωθεί σε παιδικά μυαλά χωρίς καν να το καταλάβουμε.
2. Η επίσκεψη στον επιτάφιο με το ζόρι. Καλά όλα με το ζόρι γίνονταν στην παιδική ηλικία. Ο αέρας μύριζε χιλιάδες νεκρά λουλούδια. Ο αέρας μύριζε θανατίλα και φαρμακίλα από θεούσες με γκρίζο κότσο και αυστηρά βλέμματα. Κι όλο αυτό ήταν το event της γειτονιάς. Η περιφορά της θανατίλας πριν την επιδρομή στα τσιπουράδικα λες και είναι κάθε χρόνο η τελευταία μέρα στον κόσμο που θα είναι ανοιχτά τα τσιπουράδικα. Η χαρά κάθε αφεντικού που σερβίρει ότι πιο σάπιο, κάνει τρελό τζίρο, καθώς οι σκλάβοι σερβιτόροι τρέχουν και δεν φτάνουν.
3. Η πατριωτίλα. Μπορεί να μην υπάρχει παρέλαση, υπάρχει όμως από νωρίς στο σχολείο η αφήγηση για τα πάσχα του 1821 και μετά. Υπάρχουν τα διηγήματα του Παπαδιαμάντη για την «λαμπρή». Σε κάνουν να θεωρείς δεδομένο το πόσο επιθυμητό ήταν να γιορταστεί το πάσχα από τον φτωχό και «πολύπαθο» ελληνισμό – πάρε και μια μοναδικότητα της φυλής που όλοι ζηλεύουν επί αιώνες – και επίσης γεμίζεις ενοχές για κάποιον που «θυσιάστηκε» για σένα και για όλο τον κόσμο, οπότε οφείλεις να ζήσεις στην ηθική που ορίστηκε από μια θρησκεία. Τα δημοτικά στη σούβλα. Για να σου υπενθυμίζουν πως πρόκειται για μια «υποχρέωση» που οφείλεις να εκπληρώνεις για πάντα προς την ελληνική «παράδοση» και τις «ρίζες των προγόνων». Γιατί η φουστανέλα και το τσαρούχι αποτελούν σύμβολο ελευθερίας από τους κακούς τούρκους και το κακό Ισλάμ...Ρατσισμός και ισλαμοφοβία από πολύ νωρίς επίσης.
4. Η μαζική σφαγή αρνιών και κασικιών. Μια γιορτή βαμμένη με αίμα. Γιατί σου λένε κι αυτά τα πλάσματα με τη σειρά τους οφείλουν να θυσιαστούν για την ανάσταση του χριστούλη. Κατανάλωση κρέατος σαν να μην υπάρχει αίριο.
5. Το σόι που μαζεύεται γύρω από τη σούβλα. Οι λεβέντες του σογιού από νωρίς ψήνουν και οι γυναίκες στην κουζίνα ετοιμάζουν το μεγάλο τραπέζι για να σερβίρουν στο τέλος. Η πατριαρχία γύρω από τη σούβλα. Το αντρικό βλέμμα των συγγενών ελέγχει αν τα αγόρια μεγαλώνουν σωστά, αρρενωπά δηλαδή και αν τα κορίτσια μεγαλώνουν στον πατρόν της υποταγής και της υπηρεσίας επιθυμιών των αρρενωπών. Είναι η ευκαιρία να πει ο καθένας τη μαλακία του σε αυτά τα τραπέζια και θεωρείται η ανοχή σε ότι ακούσεις δεδομένη γιατί το αίμα νερό δεν γίνεται...

Πρόκειται για μια επιβεβαίωση του τρίπτυχου πατρίς, θρησκεία, οικογένεια. Αν η οικογένεια ψήσει αρνί στο φούρνο κάποια από τα παραπάνω αποφεύγονται. Η κουλτούρα του εθίμου παραμένει όμως η ίδια. Ρατσισμός, πατριωτισμός, θρησκευτικότητα, πατριαρχία και μαζική δολοφονία.

Όλα τα παραπάνω εμπεδώνονται πριν αναπτυχθεί οποιαδήποτε κριτική σκέψη. Κι ενώ πιθανώς μεγαλώνοντας σου προκαλούν δυσφορία τα δημοτικά, η συνάντηση με το σόι, το τράβηγμα με την οικογένεια στην εκκλησία, για να φτάσεις στην ρίζα και να αποδομήσεις τα στερεότυπα της ελληνικής οικογένειας, του σχολείου, της θρησκευτικής κατήχησης, για να πάψει όλη αυτή η κυρίαρχη κουλτούρα να σου βλίζει και να ακρωτηριάζει το μυαλό σου, χρειάζεται να απορρίψεις σχεδόν ότι έχεις μάθει από την προσχολική ακόμη ηλικία. Πριν φτάσεις ως άτομο να πεις ότι έλεγε και εκείνος ο σπαστικός θεός στο τραπέζι, που έβριζε τους εβραίους, τους τούρκους, που χλεύαζε

το κατσικάκι που πηδούσε χαρούμενο πριν έρθει ο καιρός της σφαγής του, που είπε τη γυναίκα του άχρηστη όταν της έπεσε το πιάτο και τον γιο του άνανδρο όταν έκλαψε.

(Vectrum posted on [Απρίλιος 16, 2017](#) by [vforvolos](#))